

CSALÁDI IMÁDSÁG SZENTESTE

Kezdőének: Mennyből az angyal

1. Mennyből az angyal lejött hozzátok
pásztorok, pásztorok,
hogy Betlehembe sietve menvén
lássátok, lássátok.
2. Istennek Fia, aki született
jászolban, jászolban,
ő leszen néktek Üdvözítőtok
valóban, valóban.
3. Mellette vagyon az édesanyja,
Mária, Mária;
barmok közt fekszik, jászolban nyugszik
szent Fia, szent Fia.
4. El is menének köszöntésére
azonnal, azonnal,
szép ajándékot vivén szívökben
magukkal, magukkal.
5. A kis Jézuskát egyenlőképpen
imádják, imádják,
a nagy Úristent ilyen nagy jóért
mind áldják, mind áldják.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.
válasz: **Ámen.**

A mi Urunk, Jézus Krisztus kegyelme legyen mindnyájunkkal.
v: **Ámen.**

Lukács evangéliumában találjuk meg a születés történetét. (Lk 2,1-20)

Hallgassuk meg Jézus születésének történetét Szent Lukács evangéliumából

Azokban a napokban történt, hogy Augustusz császár rendeletet adott ki, hogy az egész földkerekséget írják össze. Ez az első összeírás Quirinius, Szíria helytartója alatt volt. Mindenki elment a maga városába, hogy összeírják. József is fölment Galilea Názáret nevű városából Júdeába, Dávid városába, Betlehembe, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. Ott-tartózkodásuk alatt elérkezett a szülés ideje. Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson.

Pásztorok tanyáztak a vidéken, kint a szabad ég alatt, és éjnek idején őrizték nyájukat. Egyszerre csak ott állt előttük az Úr angyala, és beragyogta őket az Úr dicsősége. Nagyon megijedtek. De az angyal így szólt hozzájuk: „Ne féljete! Íme, nagy örömet adok tudtul nektek és az lesz majd az egész népnek. Ma megszületett a Megváltó nektek, Krisztus, az Úr, Dávid városában. Ez lesz a jel: Találtok egy jászolba fektetett, bepólyált gyermeket.” Hirtelen mennyei seregek sokasága vette körül az angyalt, és dicsőítette az Istent ezekkel a szavakkal: „Dicsőség a magasságban Istennek és béke a földön a jóakarát embereinek!” Mihelyt az angyalok visszatértek a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: „Menjünk el Betlehembe, hadd lássuk a valóra vált beszédet, amit az Úr tudtunkra adott!” Gyorsan útra keltek, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő gyermeket. Miután látták, az ezen gyermekről nekik mondtak alapján ismerték fel. Aki csak hallotta, csodálkozott a pásztorok beszédén. Mária meg mind emlékezetébe véste szavakat és szívében egyeztette. A pásztorok hazatértek, dicsőítették és magasztalták az Istent mindenért, amit csak hallottak, és úgy láttak, ahogy tudtul adták nekik.

Ének:

1. Dicsőség mennyben az Istennek!
Dicsőség mennyben az Istennek!
Az angyali seregek vígan így énekelnek
Dicsőség, dicsőség Istennek!
2. Békesség, földön az embernek!
Békesség földön az embernek!
Kit az igaz szeretet a kis Jézushoz vezet:
Békesség, békesség embernek!
3. Dicsérjük a szent angyalokkal,
imádjuk a hív pásztorokkal
az isteni gyermeket, ki minket így szeretett,
dicsérjük, imádjuk és áldjuk!
4. Kis Jézus, ne vess meg bennünket,
hallgasd meg buzgó kérésünket,
jászolodnál fogadjuk, hogy a vétkeid elhagyjuk,
ó Jézus, ne vess meg, hallgass meg!
5. Dicsőség az örök Atyának,
és értünk született Fiának,
s mindkettő Szent Lelkének, a malaszt
kútfejének:
dicsőség, dicsőség Istennek!

vagy

1. Pásztorok, pásztorok örvendezve
sietnek Jézushoz Betlehembe;
köszöntést mondanak a kisdednek,
ki váltságot hozott az embernek.
2. Angyalok szózata minket is hív,
értse meg ezt tehát minden hű szív,
a kisdéd Jézuskát mi is áldjuk,
mint a hív pásztorok, magasztaljuk.
3. Üdvözlégy, kis Jézus, reménységünk,
aki ma váltságot hoztál nekünk,
meghoztad az igaz hit világát,
megnyitád szent Atyád mennyországát.
4. Dicsőség, imádás az atyának,
érettünk született szent Fiának,
és a vigasztaló Szentléleknek,
Szentháromságban az egy Istennek!

A család megáldásával Isten kegyelmét kérhetjük, hogy egymás között állandóan a kegyelem munkatársai és a hit hírnökei legyünk az élet különböző körülményei között (Áldások könyve, 33.o.):

**Áldunk téged, Istenünk,
aki azt akartad, hogy emberré lett Fiad
részese legyen a családi életnek,
hogy annak bensőséges közösségében felnővekedvén
gondjait megismerje, de örömeit is megtapasztalja.
Alázatosan kérünk tehát, Urunk,
oltalmazd és őrizd meg ezt a családot,
hogy kegyelmed ajándékával megerősödjék,
jólétet élvezzen, egyetértésben éljen,
és családgyházként
tanúságot tegyen dicsőségedről a világban.
Krisztus, a mi Urunk által.**

v: Ámen.

Ének:

1. Ó gyönyörű szép, titokzatos éj!
Égszemű gyermek, csöpp rózsalevél,
kisdengként az édes Úr, jászolában megsimul
szent karácsony éjjel

2. Ó, fogyhatatlan, csodálatos ér,
hópehely ostya, csöpp búzakenyér,
benne, lásd, az édes Úr téged szomjaz, rádborul
egy világgal ér fel.

vagy

1. Az Ige megtestesült Názáretben,
kit Mária szűzen szült Betlehemben.
Itt vagyon elrejtve kenyérszínben,
imádjuk mindnyájan egyetemben.

3. Betlehembe ne menjünk, föltaláljuk:
jelen van ez oltáron, magasztaljuk!
Mert szívünk ha tiszta és ártatlan,
kedvesebb az neki, mint az arany.

2. Ezt az igaz nagy Isten bölcsessége
mindeneknek javára cselekedte,
mely dolgon angyalok csodálkoznak,
emberek, állatok álmélkodnak.

4. Dicsőség és dicséret az Atyának,
e világra született szent Fiának,
és vele a kegyes Szentléleknek,
Szentháromságban az egy Istennek.

Közösen imádkozzuk el az Úr imáját: Mi Atyánk...

A szolgálattevő ezekkel a szavakkal fejezi be a szertartást: (Áldások könyve, 33.o.)

**Az Úr Jézus,
aki családjával Názáretben élt,
maradjon mindig családunkkal,
védelmezzon minden bajtól,
és adja meg,
hogy mindig egy szív és egy lélek legyünk.**

v: Ámen.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében!

v: Ámen

Az ajándékok kibontása után, vagy amíg a karácsonyfa és a betlehem otthonunkat díszíti, köré gyűlhet a család imádkozni, énekelni:

A KIS JÉZUS ARANYALMA

1. A kis Jézus aranyalma,
Boldogságos Szűz Mária,
Egy kezébe ringatgatja,
A másikkal takargatja.

3. Oh te dudás mit szundikálsz?
Fényes az ég, nem kell lámpás,
Ha kimegyek ajtóm elé,
Föltekintek az ég felé.

2. Aludj, aludj kisdedecke,
Betlehemi hercegecske,
Nem királyné a te dajkád,
Szolgálóbul lettem anyád.

Ott látok egy szép kápolnát,
Benne a szép Szűz Máriát.

CSORDAPÁSZTOROK

1. Csordapásztorok midőn Betlehemben,
csordát őriztek éjjel a mezőben.
2. Isten angyali jövének melléjük,
nagy félelemmel telik meg ő szívük.
3. „Örömet mondok, nagy örömet néktek,
mert ma született a ti Üdvösségetek.
4. Menjetek el csak gyorsan a városba,
ott találjátok Jézust a jászolba'!”
5. Elindulának és el is jutának,
Szűz Máriának jó napon mondának.
6. „Isten titeket hozott Uratokhoz,
de nem szólhatok mostan szent Fiamhoz,
7. mert ő aluszik, nyugoszik pólýában,
szénán bágyadoz a hideg jászolban.
8. Nem pihen ágyban, sem friss palotában,
hanem jászolban, romlott istállóban.”
9. „Serkentsd fel Jézust, szent Fiadat nekünk,
mert mi angyalok igéjére jöttünk.”
10. „Üdvözlégy, Jézus, pásztorok Pásztora,
bűnös emberek megváltó szent ura.
11. Kérünk tégedet, mi Üdvözítőnket,
sok bűneinkért meg ne utálj minket!
12. Mária, te is könnyörögj érettünk,
hogy halálunkkor boldogok lehessünk!”
13. Dicsőség néked, örök Atyaisten,
kisdéd Jézusunk, és Szentlélek Isten!

FEL, NAGY ÖRÖMRE!

1. Fel nagy örömrre! ma született,
Aki után a föld epedett.
Mária karján égi a fény,
Isteni Kisdéd Szűznek ölén.
Egyszerű pásztor, jöjj közelebb,
Nézd csak örömmel Istenedet.
2. Nem ragyogó fény közt nyugoszik,
Bársonyos ágya nincs neki itt.
Csak ez a szalma, koldusi hely,
Rá meleget a marha lehel.
Egyszerű pásztor, térdeden állj!
Mert ez az égi s földi király.

MIDŐN A SZŰZ MAGZATÁT

1. Midőn a Szűz Magzatát,
Sírdogáló kis Fiát,
el akarja altatni,
így énekel öneki:

*Refrén: Ó, napfény, ó élet, ó édes Jézus,
ó, édes Jézus!*

2. Napom édes, szép fénye,
ó életem reménye,
a barmoknak jászlában
aludj a lágy szénában. R.
3. Ó én édes gyermekem,
téged kíván csak lelkem,
aludj, édes virágom,
gyenge bimbóm, zöld ágom. R.
4. Ó aludj, én Királyom,
aludj, édes magzatom,
aludj, gyenge gyöngyvirág,
amíg enged a világ! R.
5. Akarsz-e más éneket?
Hívok pásztorsereget,
nem énekel senki sem
mint ezek, oly ékesen. R.

JÖJJETEK, Ó HÍVEK
(ADESTE FIDELES)

1. Jöjjetek, ó hívek, diadalmaskodva,
a jászolhoz Betlehembe jöjjetek!
Megszületett az angyalok királya!

Refrén: Ó, jöjjetek, imádjuk, ó, jöjjetek imádjuk,
ó jöjjetek, imádjuk az Úr Krisztust!

2. Nyájukat elhagyva, szerény bölcsőjéhez
a hívásra jönnek már a pásztorok.
Most mi is vidám lépéssel siessünk!
R. Ó jöjjetek imádjuk...
3. Csillagjáró bölcsek Úr Krisztust imádva
tömjént, mirhát és aranyat áldoznak.
Mi a Gyermekek szíveinket adjuk!
R. Ó jöjjetek imádjuk...

IN DULCI JUBILO

1. In dulci jubilo (*Édességes ujjongással*)
zengjen víg énekszó!
Üdvözítünk nyugszik itt,
in praeseptio, (*a jászolban*)
fénylik mint a fényes nap,
matris in gremio (*anyjának ölén*)
Alpha est et O, Alpha est et O! (*Ő a kezdet és a vég*)
2. Ubi sunt gaudia (*Ahol az igazi örömök
vannak*)
az égi hajlékba'
nagy örömmel éneklik
nova cantica (*az új énekeket*)
mind a mennyei karok
in Regis curia. (*Isten királyi udvarában*)
Eja gloria! Eja, gloria! (Dicsőség!)
3. Mater et filia (*Egyszerre anya és leány*)
a szép szűz Mária!
Rég mind elvesztünk volna
per nostra crimina, (*bűneink miatt*)
ám ő nekünk megnyerte
caelorum gaudia. (*a mennyi örömeit*)
Eja, qualia! Eja, qualia! (*Ó, mily nagyokat!*)